

April 1988

"Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden."

(1 Petrus 1 : 3)

Die in de dood gebonden lag
om ons en onze zonden,
is opgestaan met groot gezag:
Christus heeft overwonnen!
Hij bracht ons het leven weer,
laat ons nu loven God de Heer,
en zingen: hallelujah!
Hallelujah!
(Luther)

Geloofd zij God! Maar wie is Hij? Wie zou de onuitsprekelijke kunnen noemen? God is groot, en wij begrijpen het niet!

Toch ... en dit is het wonder ... Hij heeft Zichzelf geopenbaard als de VADER. De VADER van onze Heere Jezus Christus.

Wat weten wij van God de Vader buiten de HEERE JEZUS? Niets! Met ons verduisterd verstand zijn we niet gekomen tot de rechte kennis van de Vader. Onze geestelijke dood maakt iedere relatie met de levende God onmogelijk. Daarom schrijft discipel Petrus: Geloofd zij de God en Vader van ONZE HEERE JEZUS CHRISTUS. Petrus begint niet "zomaar" te spreken over ONZE VADER. Hij weet veel te goed dat zulk een spreken uit de lucht gegrepen zou zijn. Petrus weet de woorden van zijn biddende Meester: Ik heb Uw Naam geopenbaard de mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven hebt ... En ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken.

Dit is en was de wil van God de Vader. Hij heeft dat gedaan uit grondeloze barmhartigheid. Niemand kan de grond peilen van deze vele barmhartigheden ... ontelbare barmhartigheden ... rommelende ingewanden van barmhartigheid. God de Vader, in Zichzelf bewogen. Alzo lief heeft God de wereld gehad.

Geprezen wordt de Naam. Geloofd zij de Naam!

Laat volk bij volk te zaam, barmhartigheid verwachten.

Hoe weten wij van deze barmhartigheid? Wij weten dat uit het Heilig Evangelie! Uit de boodschap van ONZE HEERE JEZUS CHRISTUS. Hoe is Hij ONZE Heere Jezus Christus? Hij is het door Zich van eeuwigheid te laten kiezen als de TWEEDE ADAM, de KNECHT DES HEEREN. Hij is DE BORG!

APRIL 1988 (NR 195)

Hij is de ONZE, omdat Hij in de tijd, als PLAATSBEKLEDER, ons vlees en bloed heeft aangenomen. Hij werd ONZER één, uitgenomen de zonde ... hoewel: TOT ZONDE GEMAAKT. Zo staat Hij tussen de miljoenen mensen als het VLEESgeworden WOORD. Hij werd en wordt ONZE Heere Jezus Christus doordat zondaren worden begiftigd met een ongeveinsd geloof in de Heere Jezus Christus.

Niet uit onze werken, maar uit Zijn genade hebben wij ontvangen ook genade voor genade.

In de zending van de Zoon laat God de Vader Zijn barmhartigheid heerlijk aan het licht komen. De verkiezing van de Zoon, tot Knecht van de Vader, doet in verwondering uitroepen: O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden? Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Deze God en Vader heeft een volkomen welbehagen in het werk van Zijn trouwe KNECHT. Dat is gebleken ten derde dage, toen Zijn wekkend roepen het graf vervulde. In een punt des tijds kwam de heerlijke verandering: De Zoon staat op! Ziedaar, de nieuwe schepping! De nieuwe mens! Het leven en de onsterfelijkheid zijn aan het licht gebracht. Jezus is van de smarten des doods ontbonden, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God, voor ons. Hij is de LEVENDE HOOP.

Dat is toch een wonderbare WEDERGEBOORTE! De gevloekte is de gezegende. De verworpene is de uitverkorene. De verliezende is de overwinnaar. Die dood is geweest wordt weder levend. Een kroon van het fijnste goud heeft Vader Hem op het hoofd gezet. Deze boodschap komt tot verstrooiden en berooiden, die door menigerlei verzoeken worden geplaagd. De apostel benadert deze wankelenden uit het hart van het Evangelie. Het welbehagen van de Vader gaat voorspoedig voort in de doorboorde handen van de Middelaar.

Deze God en VADER heeft in de opstanding van Zijn geliefde Zoon, ons kennis laten maken met WEDERGEBOORTE en met de WEDERGEBORENE.

Wankelmoedige ... probeer nu eens niet naar jezelf te wijzen! Wil je toch naar jezelf wijzen, zeg dan: Ik ben vleeselijk.

O, nu ik mocht aanschouwen,
Uw overwinningsfeest,
kan mij niet meer benauwen
het duister van mijn geest.
Ik zal vol goede moed
behouden 't kostbaar goed,
dat mij verworven heeft
de Heer die eeuwig leeft.

(Gerhardt)

Maar ... moeten wij dan niet wederomgeboren worden tot een levende hoop? Jazeker, anders zullen we het Koninkrijk Gods niet zien, laat staan dat we het zouden ingaan!

APRIL 1988 (NR 195)

Dat gold voor Nicodémus en voor Petrus en voor u en mij.
Waar liep het met Petrus op uit? Zag hij het Koninkrijk? Hij zag wel een koninkrijk, maar meer naar de idee van Judas dan van Jezus. Het Koninkrijk Gods zag hij niet. 't Liep uit op verloochening van Jezus en vervloeking van zichzelf.
Donkere tijd voor de jongeren van de Heere! Ze hebben niet veel bereikt met hun "wedergeboorte". Gelukkig dat ze in Jezus Christus meer dan overwinnaars bevonden werden! Bij hen werd gevonden: Wij vluchtten ... wij hoopten ... wij dachten ... wij twijfelden ... wij waren bang ... we zagen een spook.

Geloofd zij de Vader van de goede Herder. Hij zond de GOEDE HERDER! Hij laat de dwalende schapen niet aan zichzelf over ... ook niet aan de wolven in het bos. Hij zoekt ze op. Veertig dagen blijft Hij ze bezoeken en onderwijzen.

De confrontatie met de WEDERGEBORENE bleef niet zonder vrucht. We merken hoe ze, langzaam, met horten en stoten, wedergeboren worden tot de LEVENDE HOOP. Ze dachten: Het is voorbij. Nu zien ze dat het nog maar net begonnen is!

Zij dachten: Het koninkrijk ... waar blijft het koninkrijk?? Opeens bevond zich het Koninkrijk van de vrede in hun midden!

De Heere laat ze Zijn wonden zien en tasten. Hun handen hebben het gevoeld: Hij is de gekruisigde. Dezelfde! Hij is om onze overtredingen verwond! De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem! Zij moeten weten en nooit vergeten de doorboorde handen en voeten, en de doorstoken zijde. Prediken zullen ze de Gekruisigde. Juist datgene, wat er in hun denken niet bijhoorde, zullen ze verkondigen. Zij zullen zien in welke zij gestoken hebben. De tekenen van Zijn leed zijn gebleven.

Zie, welk een wonderlijke wedergeboorte vond er plaats in de harten van de discipelen! Een wedergeboorte tot de LEVENDE HOOP!

Langzaam dringt het door: MOEST de Christus niet al deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?

Vergeters, vergeet dat nooit! De Opgestane is de Gekruisigde!

En wij? Hebben wij allen niet zulk een wedergeboorte nodig? Wij willen "gerechtvaardigd" worden. Wij willen een bewijs van goed gedrag hebben uit de hemel. Wij willen "echt" bekeerd en wedergeboren zijn. We gebruiken grote woorden, zoals: Ik ben afgesneden ... ik ben onder het recht doorgegaan ... ik heb Gods deugden liever dan mijn eigen zaligheid (denk aan Petrus).

Als Petrus nu deze woorden hoorde, zouden de rillingen hem over de rug lopen. De arme man zou denken: Dit waart gij, sommigen, eertijds

Nu, door zulk een wedergeboorte tot een LEVENDE HOOP, door de OPSTANDING van onze HEERE JEZUS CHRISTUS, worden de zaken op hun plaats gezet ... Ik ben dood. HIJ LEEFT. Ik heb niets. TOCH HEB IK ALLES. Ik bedoelde in m'n zalige ogenblikjes mezelf.

JEZUS BEDOELDE DE EER EN DE DEUGDEN VAN GOD DE VADER.

Dat is toch wel een wonderlijke wedergeboorte tot de EERSTGEBORENE UIT DE DODEN!

Is dat te zien en te horen? Ja, maar niet op de manier van onze geestelijkheid en

APRIL 1988 (NR 195)

geestelijk leven. Dáárin is het te zien en te horen: Dat we gestuit worden in onze eigenwillige godsdienst, en eerbied krijgen voor de Dienst van God. Het wordt hoe langer en meer: JEZUS ALLEEN.

Steeds dieper dringt het licht in onze duisternis door.

O, hoe gelukkig ... als we straks mogen sterven en we hoeven niet al te veel in te leveren!

Om dan wedergeboren en gezonken te zijn op de steenrots CHRISTUS! Als dan het bouwvallig huis instort, blij te zijn met Vaders huis voor daklozen. Verlost van onszelf en alles wat ons aftrekt van de Ware Wijnstok!

Hun blijdschap zal dan, ONBEPaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanschijn straalt,
Ten hoogste toppunt stijgen.

Kom, reisgenoten! 't hoofd omhoog ... Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus.

Hoe ben je er aan gekomen? Ik ben slapende rijk geworden, toen Hij de drinkbeker vrijwillig in handen nam om hem te drinken ... tot de laatste bittere druppel.

Om daarin te leven en te sterven ... is dat niet WEDERGEBOREN tot een levende Hoop?

Geloofd zij God! Hij is een God van volkomen zaligheid. Bij Hem is uitkomst, midden in de dood.

DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN!

Ds. D. Ch. Overduin